

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทวนอำนาจของคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์
และจรรยาบรรณ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๙๒(๓) (๒.๑)/๑๑๓๘ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อขอทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ที่ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (เรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗) จากกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เคยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๑)/๒๐๐๓๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอหารือว่า การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) จะมอบให้คณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ) ที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำการแทนได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ที่ ก.พ.อ. ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่เพียงรวบรวมข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อ ก.พ.อ. เท่านั้น ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ในอดีตก่อนที่จะมีการจัดตั้งศาลปกครอง การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการ โดยองค์กรผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ในฝ่ายปกครองเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้องค์กรบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้นเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ เพราะเมื่อวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว หากมีการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมก็ยากที่ผู้อุทธรณ์จะนำสืบให้ศาลยุติธรรมซึ่งใช้ระบบกล่าวหา พิพากษาคำสั่งลงโทษได้ กฎหมายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการจึงต้องกำหนดองค์ประกอบ และคุณสมบัติขององค์กรบริหารงานบุคคลอย่างชัดเจน และถ้าจะให้คณะกรรมการทำการแทนองค์กรบริหารงานบุคคลนั้นแล้ว กฎหมายนั้น ๆ ก็จะกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการไว้อย่างชัดเจนด้วย ดังเช่น มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ ก.พ. มีอำนาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. วิสามัญ” เพื่อทำการใด ๆ แทนได้ และในวรรคสอง บัญญัติกรณีการตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณา

เรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ ให้ตั้งจากกรรมการ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอย่างน้อยสองคนและข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจาก ข้าราชการพลเรือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด และในมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวยังได้บัญญัติให้ ในกรณีที่ ก.พ. ตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการอุทธรณ์แทน ก.พ. ก็ให้ อ.ก.พ. วิสามัญนั้น มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๐ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๒๒ และให้นำ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๑๐ วรรคสี่ และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่อย่างไรก็ดี เมื่อมีการจัดตั้งศาลปกครองในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยศาลปกครองมีอำนาจตรวจสอบการใช้อำนาจของ ฝ่ายปกครองและสามารถเพิกถอนคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ส่งลงโทษทางวินัยได้ ประกอบกับการที่ ศาลปกครองใช้ระบบไต่สวน ทำให้ผู้อุทธรณ์มักฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษ ทางวินัยของผู้บังคับบัญชาแม้ว่ากรณีจะยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาขององค์การบริหารงานบุคคล หรือองค์การบริหารงานบุคคลได้ยกอุทธรณ์ไปแล้วก็ตาม นอกจากนี้ ปัจจุบันยังมีแนวโน้มในทางกฎหมาย ที่แยกอำนาจในวินิจัยอุทธรณ์ออกจากองค์การบริหารงานบุคคล เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการพิทักษ์ ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อำนาจของ ศาลปกครองและข้อเท็จจริงเช่นว่านี้ จึงทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยและพิจารณาอุทธรณ์ของ องค์การบริหารงานบุคคลถูกลดความสำคัญลง

สำหรับกรณีของ ก.พ.อ. ซึ่งเป็นองค์การบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น แม้ว่า มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าวบัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่ง ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. และให้ ก.พ.อ. พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของ ก.พ.อ. ก็ตาม แต่เมื่อมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกันบัญญัติให้ ก.พ.อ. มีอำนาจตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำการไต่แทนได้ โดยบัญญัติไว้ แตกต่างจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น คำว่า “ทำการไต่” ตามมาตรา ๑๖ นี้ จึงต้องหมายความตามความหมายทั่ว ๆ ไป ว่ารวมถึงอำนาจในการวินิจัย อุทธรณ์ด้วย ประกอบกับคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น ในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๔๘/๒๕๕๖ ได้อธิบายคำว่า “อำนาจในการไต่แทน ก.พ.อ.” หมายถึง อำนาจในการดำเนินการทั้งหลายทั้งปวง ที่ ก.พ.อ. มีอำนาจกระทำการ ซึ่งรวมถึงอำนาจในการพิจารณาและวินิจัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒ ด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ที่ปรากฏตามเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗ อาจไม่สอดคล้องกับหลักการทางกฎหมายและอาจกระทบต่อการบริหารงานบุคคลของบุคลากร ภาครัฐโดยรวม ก.พ.อ. จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอทบทวนความเห็น ทางกฎหมายดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหาหรือดังกล่าว เป็นปัญหาสำคัญและเป็นกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ขอให้ทบทวนปัญหา ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้วินิจัยไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง จึงเห็นควรจัดให้มีการประชุม ร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒ คณะที่ ๘ และคณะที่ ๙) เพื่อปรึกษาหารือร่วมกัน

เป็นกรณีพิเศษตามข้อ ๑๐ วรรคสาม^๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษา
ให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ คณะที่ ๔
และคณะที่ ๙) ได้พิจารณาทบทวนข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า
มีประเด็นต้องพิจารณาว่า คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ
(อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ) ที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีอำนาจ
ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการ
หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(ก.พ.อ.) หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า โดยหลักเรื่องการมอบอำนาจของคณะกรรมการ ในกรณีที่
กฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการกระทำการในเรื่องใดโดยไม่มีบทบัญญัติที่มอบอำนาจให้
คณะอนุกรรมการกระทำการแทน ย่อมต้องถือว่ากฎหมายดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะให้
คณะกรรมการกระทำการนั้น ๆ ด้วยตนเอง โดยไม่อาจมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการกระทำการ
แทนได้ การที่คณะอนุกรรมการจะกระทำการในเรื่องใด ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของ
คณะกรรมการแทนคณะกรรมการได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจน
ให้คณะกรรมการมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการกระทำการในเรื่องนั้นแทนได้

สำหรับกรณีตามปัญหาข้อหาเรื่องนี้ เห็นว่า มาตรา ๑๔ (๓) และ (๑๐)^๒
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ ก.พ.อ.
มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการ
ทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ
เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และปฏิบัติการอื่น

ข้อ ๑๐ ๓๑ ๓๑

กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือผู้ขอความเห็นอาจขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการ
กฤษฎีกาคณะใดคณะหนึ่งได้วินิจฉัยไปแล้วอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา
จัดให้มีการประชุมร่วมกันของกรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะเป็นการประชุมพิเศษ หรือจัดให้มีการประชุมใหญ่
กรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาปัญหานั้นได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ก.พ.อ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๓๑ ๓๑

(๓) กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา
ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

๓๑ ๓๑

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย ซึ่งมาตรา ๖๒^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยให้ ก.พ.อ. พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ก.พ.อ. ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือในกรณีที่ ก.พ.อ. มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และมาตรา ๖๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ ก.พ.อ. แล้วแต่กรณีโดยเร็ว และในส่วนของการแต่งตั้งคณะกรรมการนั้น มาตรา ๑๖^๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ ก.พ.อ. มีอำนาจตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำการไต่แทนได้ โดยการแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการ รวมทั้งการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.อ. ตามมาตรา ๖๒ ประกอบกับมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว จะเห็นได้ว่าการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อสิทธิและผลประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยตรงซึ่งจะต้องดำเนินการโดย ก.พ.อ. และบทบัญญัติดังกล่าวยังแสดงเจตนารมณ์ให้เห็นได้ว่าการวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.อ. โดยเฉพาะ ก.พ.อ. จึงไม่อาจมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลใดทำการแทนได้ ดังนั้น เมื่อไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้อำนาจ ก.พ.อ. มอบอำนาจดังกล่าวให้ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ อย่างชัดเจน อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ย่อมไม่มีอำนาจกระทำการดังกล่าวแทน ก.พ.อ. ได้ และแม้ว่า ก.พ.อ. จะอาศัยอำนาจ

^๖มาตรา ๖๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ. กำหนด

ให้ ก.พ.อ. พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ ก.พ.อ. ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่ ก.พ.อ. มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

^๗มาตรา ๖๔ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ ก.พ.อ. แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

^๘มาตรา ๑๖ ก.พ.อ. มีอำนาจตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำการไต่แทนได้

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการ รวมทั้งการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

ตามความในมาตรา ๑๔ (๔)^๖ และมาตรา ๒๒^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อกำหนด มาตรฐานการอุทธรณ์ ซึ่งการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นกระบวนการพิจารณาในการตรวจสอบ คำสั่งลงโทษที่ต้องมีมาตรฐานเกี่ยวกับการรับฟังความทั้งสองฝ่าย ความเป็นกลางของผู้พิจารณา อุทธรณ์ ระยะเวลาในการพิจารณา สิทธิในการมีทนายความหรือที่ปรึกษา เป็นต้น โดยความในข้อ ๔^๘ แห่งข้อบังคับฉบับนี้กำหนดให้ ก.พ.อ. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการพิจารณาอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. ก็ตาม แต่ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ที่ได้รับการแต่งตั้ง ตามข้อบังคับดังกล่าวก็ไม่อาจวินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. ได้ เพราะพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทมิได้ให้อำนาจเช่นนั้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒ คณะที่ ๘ และคณะที่ ๙) ได้พิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ในเรื่องเสร็จที่ ๓๘๙/๒๕๕๗^๙ ว่า อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ มีเพียงอำนาจในการพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ของ ก.พ.อ. ตามที่กำหนดในข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อรวบรวม ข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อ ก.พ.อ. แต่ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แทน ก.พ.อ. ได้

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๗

^๖มาตรา ๑๔ ก.พ.อ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

(๔) ออกกฎ ก.พ.อ. ระเบียบ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๘ข้อ ๔ ก.พ.อ. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการพิจารณาอุทธรณ์แทน ก.พ.อ.

ตามข้อบังคับนี้ได้

^๙บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แทนคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๖/๕๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี